قصه جذاب دو رگه‌های تیم ملی

عشق به مام وطن

گزارش یک

حمیدرضا عرب
خبرنگار

فوتبال ملی ایران سال‌هاست که تنها به استعدادهای پرورش‌یافته در داخل کشور متکی نیست. از نخستین دهه‌های شکل‌گیری تیم ملی تا امروز، بازیکنانی با ریشه ایرانی که در کشورهای مختلف رشد کرده‌اند، بخشی از هویت فوتبال ملی را ساخته‌اند. مسیری که از دروازه‌بان لهستانی‌الاصل سال‌های دور آغاز شد و حالا به نسل تازه‌ای از ستاره‌های ایرانی‌تبار اروپا رسیده است. فوتبالیست‌هایی که با وجود فرصت حضور در کشورهای محل تولد خود، پیراهن ایران را انتخاب کردند و برخی از مهم‌ترین لحظات تاریخ فوتبال ملی را رقم زدند.

فریدون زندی؛ آغازگر یک مسیر متفاوت

تولد: ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۸ (امدن آلمان)
بازی ملی: ۳۰ گل ملی: ۷

نام فریدون زندی هنوز هم در میان خاص‌ترین چهره‌های تاریخ فوتبال ایران جای دارد. هافبکی با ریشه ایرانی و آلمانی که بسیاری او را نخستین بازیکن دورگه تیم ملی ایران می‌دانند.

زندی پس از سال‌ها حضور در فوتبال حرفه‌ای آلمان و بازی در تیم‌هایی مانند کایزرسلاترن و فرایبورگ، تصمیم گرفت مسیر ملی خود را با ایران ادامه دهد. او که سابقه حضور در تیم امید آلمان را داشت، در سال ۱۳۸۴ با دعوت برانکو ایوانکوویچ به جمع ملی‌پوشان اضافه شد.

اولین بازی ملی‌اش برابر بحرین رقم خورد و نخستین گل خود را مقابل آذربایجان به ثمر رساند. او در مسیر صعود ایران به جام جهانی ۲۰۰۶ نقش مؤثری ایفا کرد اما در خود مسابقات نتوانست کیفیت دوران اوجش را تکرار کند و به تدریج از ترکیب اصلی فاصله گرفت.

رضا قوچان‌نژاد؛ مرد لحظه‌های سرنوشت‌ساز

تولد: ۲۹ شهریور ۱۳۶۶ (مشهد)
بازی ملی: ۴۴ گل ملی: ۱۷

کمتر هوادار فوتبال ایرانی است که نام رضا قوچان‌نژاد را بشنود و به یاد شب تاریخی اولسان نیفتد. مهاجمی که با گل ارزشمند خود برابر کره جنوبی، دروازه جام جهانی برزیل را به روی ایران گشود.

گوچی که در کودکی راهی هلند شد و در آکادمی هیرنفین رشد کرد، یکی از موفق‌ترین مهاجمان دوتابعیتی تاریخ فوتبال ایران محسوب می‌شود. او در دوران کارلوس کی‌روش به مهره‌ای تعیین‌کننده در خط حمله تبدیل شد.

درخشان‌ترین بخش کارنامه ملی او به رقابت‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴ بازمی‌گردد. جایی که با هشت گل متوالی، سهمی تعیین‌کننده در صعود ایران ایفا کرد. مهاجمی که همواره در مسابقات بزرگ و حساس، چهره‌ای تأثیرگذار نشان داد.

دانیال داوری؛ دروازه‌بانی میان حاشیه و سکوت

تولد: ۱۶ دی ۱۳۶۶ (گیسن آلمان)
بازی ملی: ۴ گل خورده: صفر

دانیال داوری یکی از جنجالی‌ترین چهره‌های تیم ملی در سال‌های ابتدایی حضور کارلوس کی‌روش بود. دروازه‌بانی با پدر ایرانی و مادر لهستانی که ورودش به فوتبال ملی ایران با ماجرای اختلاف نام در مدارک هویتی همراه شد.

پس از رفع مشکلات اداری، داوری پیراهن تیم ملی را برتن کرد و در چهار مسابقه ملی موفق شد دروازه خود را بسته نگه دارد. او در فهرست نهایی جام جهانی ۲۰۱۴ نیز حضور داشت اما فرصت بازی پیدا نکرد.

دعوت او به تیم ملی با واکنش‌هایی همراه شد و حتی به خداحافظی مهدی رحمتی از تیم ملی انجامید. با این حال دوران حضور داوری در فوتبال ملی چندان طولانی نبود و پس از جام جهانی برزیل به پایان رسید.

اشکان دژاگه؛ ستاره‌ای در ابعاد بین‌المللی

تولد: ۱۴ تیر ۱۳۶۵ (تهران)
بازی ملی: ۵۹ گل ملی: ۱۱

اگر قرار باشد فهرستی از باکیفیت‌ترین لژیونرهای تاریخ فوتبال ایران تهیه شود، اشکان دژاگه بدون تردید جایگاهی ویژه در آن خواهد داشت.

بازیکنی که از دوران کودکی در آلمان رشد کرد و با پیراهن هرتابرلین و ولفسبورگ به شهرت رسید. دژاگه در سال ۱۳۹۰ به تیم ملی ایران پیوست و از همان نخستین دیدار برابر قطر، توانایی‌های خود را به نمایش گذاشت. سرعت بالا، تکنیک کم‌نظیر و قدرت نفوذ از ویژگی‌های برجسته او بود.

دژاگه در جام جهانی ۲۰۱۸ کاپیتان تیم ملی شد اما مصدومیت در دیدار برابر اسپانیا، ادامه حضور مؤثرش در مسابقات را دشوار کرد. او سال‌ها یکی از ستون‌های اصلی تیم ملی بود و نقش مهمی در موفقیت‌های آن دوره داشت.

استیون بیت‌آشور
مدافعی که فرصت زیادی پیدا نکرد

تولد: ۱۲ بهمن ۱۳۶۵ (سن‌خوزه آمریکا)
بازی ملی: ۶ گل ملی: صفر

استیون یا مهرداد بیت‌آشور یکی از پروژه‌های مهم کی‌روش برای تقویت ساختار دفاعی تیم ملی محسوب می‌شد. مدافعی که در لیگ حرفه‌ای آمریکا عملکرد خوبی داشت و با امیدهای فراوان به جمع ملی‌پوشان اضافه شد.

او سابقه بازی در تیم‌هایی مانند سن‌خوزه ارث‌کوئیکز، تورنتو و لس‌آنجلس اف‌سی را در کارنامه داشت و به واسطه قدرت هجومی در سمت راست زمین شناخته می‌شد.

با وجود حضور در فهرست نهایی جام جهانی ۲۰۱۴، بیت‌آشور در هیچ‌یک از مسابقات ایران فرصت حضور پیدا نکرد و پس از مدتی نیز از چرخه دعوت‌های تیم ملی خارج شد.

سامان قدوس؛ مغز متفکر نسل جدید

تولد: ۱۵ شهریور ۱۳۷۲ (مالمو سوئد)
بازی ملی: ۶۷ گل ملی: ۳

سامان قدوس یکی از موفق‌ترین بازیکنان دوتابعیتی تاریخ فوتبال ایران به‌شمار می‌رود. هافبکی خلاق که از فوتبال سوئد به سطح اول اروپا رسید و با پیراهن تیم‌هایی مانند استرشوند، آمیان و برنتفورد توانایی‌های خود را به نمایش گذاشت. او در سال ۱۳۹۶ به تیم ملی ایران پیوست و خیلی زود به یکی از مهره‌های محبوب کارلوس کی‌روش تبدیل شد. قدوس در جام جهانی ۲۰۱۸ نقشی مهم در پیروزی تاریخی ایران برابر مراکش داشت و در دو جام جهانی اخیر نیز یکی از مهره‌های قابل اعتماد تیم ملی بود.

توانایی بازی در چند پست مختلف و کیفیت بالای فنی، او را به یکی از مهم‌ترین عناصر تیم ملی در مسیر جام جهانی ۲۰۲۶ تبدیل کرده است.

دنیس درگاهی؛ تازه‌ترین چهره فهرست دورگه‌ها

تولد: ۲۰ دی ۱۳۷۵ (بن آلمان)
بازی ملی: صفر گل ملی: صفر

جدیدترین نام در فهرست بازیکنان دوتابعیتی فوتبال ایران، دنیس اکرت آینسا است که با نام دنیس درگاهی در فهرست تیم ملی معرفی شده است.

مهاجمی که سابقه حضور در فوتبال اسپانیا، بلژیک و آلمان را دارد و طی سال‌های اخیر عملکرد قابل قبولی در فوتبال اروپا ارائه کرده است. او پس از طی مراحل اداری لازم، مجوز حضور در تیم ملی ایران را دریافت کرد و به یکی از غافلگیری‌های بزرگ فهرست امیر قلعه‌نویی برای جام جهانی ۲۰۲۶ تبدیل شد.

درگاهی با قدرت بدنی مناسب، سرعت بالا و توانایی گلزنی، گزینه‌ای مهم برای خط حمله ایران به‌شمار می‌رود. بازیکنی که حالا فرصت دارد نام خود را در کنار دیگر دورگه‌های موفق فوتبال ایران ثبت کند.

حضور بازیکنان دوتابعیتی در تیم ملی ایران صرفاً یک انتخاب فوتبالی نبوده است. این بازیکنان در طول سال‌های گذشته به نمادی از ارتباط نسل‌های مختلف ایرانیان خارج از کشور با سرزمین مادری تبدیل شده‌اند. از فریدون زندی تا سامان قدوس و از رضا قوچان‌نژاد تا دنیس درگاهی، هر یک بخشی از داستانی هستند که نشان می‌دهد مرزهای جغرافیایی هرگز نتوانسته‌اند پیوند فوتبال ایران با فرزندانش را قطع کنند و عشق به سرزمین مادری در خون این مردان جاری است.

> از فریدون زندی تا سامان قدوس و از رضا قوچان‌نژاد تا دنیس درگاهی، هر یک بخشی از داستانی هستند که نشان می‌دهد مرزهای جغرافیایی هرگز نتوانسته‌اند پیوند فوتبال ایران با فرزندانش را قطع کنند و عشق به سرزمین مادری در خون این مردان جاری است

مقایسه حریفان و بازی‌های تدارکاتی تیم ملی با همگروهی‌هایش

کمیت قابل قبول، کیفیت متفاوت

آمار

محمد قراگزلو
خبرنگار

امیر قلعه‌نویی چند روز قبل در مصاحبه‌ای اعلام کرد هر چه تا الان خواسته فدراسیون برآورده نکرده است. با این صحبت‌های سرمربی تیم ملی همه نگاه‌ها به بازی‌های تدارکاتی قبل از جام جهانی دوخته شد که کیفیت لازم را نداشته یا به اندازه کافی نبوده است. با این حال در مقایسه بازی‌های تیم ایران با سه تیم دیگر همگروهش حداقل از نظر کمیت مشکلی وجود ندارد اما کیفیت آن چیزی نیست که امیدوارکننده باشد. بررسی بازی‌های رسمی دو تیم در یک سال و نیم گذشته می‌تواند شرایط را برای مقایسه فراهم کند.

ایران

تیم ملی خیلی زود صعودش به جام جهانی را قطعی کرد. در واقع بعد از تساوی ۲-۲ مقابل ازبکستان، فدراسیون فوتبال ۱۳ ماه وقت داشت که برای تیم ملی بهترین برنامه‌ها را فراهم کند. با این تفاسیر دو بازی آخر مقدماتی مقابل قطر و کره شمالی می‌تواند حکم اولین بازی‌های تدارکاتی تیم ایران را داشته باشد.

بعد از آن تیم ملی وارد تورنمنت کافا شد اما بازی مقابل افغانستان، هند و تاجیکستان نمی‌تواند محک خوبی در راه آماده‌سازی در راه جام جهانی باشد و شاید بازی فینال آن تورنمنت مقابل ازبکستان تا حدی قابل قبول به نظر برسد. با نبودن فیفادی در ماه‌های بعد از آن، تا فروردین ماه خبری از بازی تدارکاتی نشد اما در بحبوحه جنگ تحمیلی سوم، تیم ملی به ترکیه رفت و دو بازی خوب و مفید مقابل نیجریه و کاستاریکا در فروردین ماه انجام داد. تیم ملی در ماه ژوئن (خرداد) دو بازی با گامبیا و مالی را برنامه‌ریزی کرده و در آستانه جام جهانی مقابل گرانادا به میدان خواهد رفت.

بازی‌های تدارکاتی تیم ملی مقابل نیجریه و مالی (اگر تیم کامل و اصلی‌اش در میدان باشد) بهترین دیدارهای دوستانه ا ایران به حساب می‌آیند. از نظر شباهت هم بازی با سه تیم آفریقایی اتفاق مثبتی است - هر چند شاید سبک بازی مصر با حریفان آفریقایی تیم ملی شباهت چندانی نداشته باشد - اما با هیچ تیمی از اروپا و اقیانوسیه بازی نکردیم.

> بازی‌های تدارکاتی تیم ملی مقابل نیجریه و مالی بهترین دیدارهای دوستانه ا ایران به حساب می‌آیند. از نظر شباهت هم بازی با سه تیم آفریقایی اتفاق مثبتی است، اما با هیچ تیمی از اروپا و اقیانوسیه بازی نکردیم

نیوزیلند

اولین حریف تیم ملی در سال ۲۰۲۵ هشت بازی دوستانه داشت که عمدتاً بازی‌های قابل قبولی بود. استرالیا (دوبار)، اوکراین، ساحل عاج، کلمبیا، اکوادور، نروژ و لهستان حریفان این تیم بودند که ۶ باخت، یک برد و یک مساوی برایشان به دنبال داشت.

این تیم در سال ۲۰۲۶ دو بازی مقدماتی جام جهانی مقابل فیجی و کالدونیای جدید را پشت سر گذاشت که برنده شد. آنها در فیفادی ماه مارس (فروردین) به فنلاند دو بر صفر باختند اما با برد ۴ بر یک مقابل شیلی خطرناک نشان دادند. جالب اینکه این تیم در روزهای پیش رو دو بازی با هائیتی و انگلیس (دو تیم حاضر در جام جهانی) برگزار خواهد کرد.

مصر

دومین حریف تیم ملی در سال ۲۰۲۵ ترافیک شدیدی در مسابقاتش داشت. سه بازی دوستانه، سه بازی در مرحله گروهی جام ملت‌های آفریقا، سه بازی جام کشورهای عرب و ۶ بازی مقدماتی جام جهانی. با این حال آنها بعد از صعود به جام جهانی در سال جاری میلادی تورنمنت جام ملت‌های آفریقا (۴ مسابقه) را پشت سر گذاشتند و در فیفادی ماه مارس بعد از برد چهارگله مقابل عربستان، برابر اسپانیا به تساوی بدون گل رسیدند. مصر چند روز قبل مقابل روسیه بازی کرد که با یک گل برنده شد و یکشنبه آینده در آخرین تدارک قبل از جام مقابل برزیل بازی خواهد کرد.

بلژیک

این تیم اروپایی در سال ۲۰۲۵ هشت بازی مقدماتی جام جهانی را انجام داد که ۵ برد و ۳ مساوی حاصل کارش بود. جالب اینکه دو تساوی مقابل مقدونیه شمالی و یکی مقابل قزاقستان به دست آمد. آنها سپس دو بازی در لیگ ملت‌های اروپا مقابل اوکراین برگزار کردند که یک بار بردند و یک بار باختند. شیاطین سرخ اروپا در سال جاری میلادی دو بازی در ماه مارس مقابل آمریکا و مکزیک برگزار کردند که در بازی اول ۵ بر۲ پیروز شدند و در دیدار دوم یک - یک مساوی کردند.

شاگردان رودی گارسیا بازی مقابل کرواسی و تونس را در برنامه دارند تا آماده شروع جام جهانی شوند.

در شرایط سخت کارهای بزرگ انجام داده‌ایم

مرفاوی: جام جهانی به بازیکنان کارکشته نیاز دارد

مصاحبه

محمد محمدی سدهی
خبرنگار

بعد از اعلام فهرست تیم ملی برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ اعلام شد، میانگین سنی تیم ملی ۲۹٫۸ سال است که این موضوع انتقاد برخی از پیشکسوتان را به همراه داشت. نکته اینجاست که میانگین سنی تیم ملی در جام جهانی نسبت به ۶ دوره گذشته حضورمان در این تورنمنت بالاتر است. صمد مرفاوی، سرمربی اسبق استقلال به «ایران ورزشی» گفت: «نمی‌توانیم در خصوص انتخاب نفرات نظر بدهیم و تنها کسانی که می‌توانند در این مورد اظهارنظر کنند، سرمربی و کادر فنی تیم ملی هستند و باید به نظر کادرفنی احترام بگذاریم. برخی‌ها اعلام می‌کنند که میانگین سنی بازیکنان تیم ملی بالاست و این موضوع با مسائل زیادی در ارتباط است. زمانی که سرمربی می‌بیند که تجربه می‌تواند در مسابقات کارساز باشد، از بازیکنان باتجربه استفاده می‌کند.»

او در ادامه بیان داشت: «آمادگی جسمی بازیکنان هم اهمیت زیادی دارد و قطعاً سرمربی تیم ملی اطمینان دارد که این بازیکنان از نظر بدنی مشکلی ندارند. کادرفنی باید بتواند در فرصت باقیمانده بازیکنان را از لحاظ روحی و بدنی در شرایط خوبی قرار دهد. قلعه‌نویی مسئولیت فنی تیم ملی را برعهده دارد و بازیکنان را انتخاب کرده است. موضوعی که می‌توان به آن اشاره کرد، بحث تزریق نیروی جوانی است که البته برای انجام این کار باید در تورنمنت‌های قبلی به بازیکنان جوان میدان می‌دادیم که البته این هم به تفکرات کادرفنی برمی‌گردد.» این کارشناس فوتبال تصریح کرد: «جام جهانی میدان بزرگی است و این جام به بازیکنان کارکشته نیاز دارد. نمونه این بازیکنان جوان کسری طاهری است که باید زودتر از اینها آزمایش می‌شد و با این شرایط جام جهانی برای او سنگین است. باید زودتر از این به فکر جوانگرایی می‌افتادیم و حالا زمان آن نیست که بخواهیم بازیکنان جوان و بی‌تجربه را به جام جهانی ببریم و در این میدان بزرگ به آنها بازی بدهیم.»

مرفاوی با اشاره به عدم برگزاری بازی‌های دوستانه بیان داشت: «کشور ما در شرایط خاص جنگی است و این موضوع باعث شده تا تیمی برای بازی با تیم ما به کشورمان نیاید و به این دلیل کادرفنی مسابقه درون‌تیمی را برگزار کرد و در واقع کادرفنی چاره‌ای بجز این نداشت. البته این بازی درون‌تیمی نمی‌تواند از نظر فنی تأثیرگذار باشد اما می‌تواند آمادگی نسبی بازیکنان را در چنین دیدارهایی مشاهده کرد. بازیکنان باید تن‌شان به تن بازیکنان خوب بخورد تا بتوانند با بهترین حالت در جام جهانی بازی کنند.»

او در خصوص مشکلات خط دفاعی تیم ملی افزود: «موجودی ما در خط دفاعی همین است و ما نتوانستیم در سال‌های اخیر مدافعان خوبی تربیت کنیم تا در چنین میدان‌هایی به کمک‌مان بیایند. البته نباید فراموش کرد که در حال حاضر دفاع تیمی در فوتبال دنیا اهمیت بالایی دارد و اگر بتوانیم تاکتیک‌های مربوط به دفاع تیمی را به‌درستی انجام دهیم، می‌توانیم ضعف دفاعی را پوشش دهیم.» این پیشکسوت فوتبال در پاسخ به این سؤال که آیا می‌توان به نتایج خوب تیم ملی در جام جهانی امیدداشت؟ گفت: «انتظار چندانی از تیم ملی ندارم چراکه تیم‌هایی که به‌این جام می‌آیند به‌خوبی روند آماده‌سازی را طی می‌کنند اما تیم ما شرایط خاصی دارد. نمی‌توان امیدوار بود که تیم با یک انگیزه خاص بتواند موفق شود، هر چند به نظر برای ملی‌پوشانی که راهی مسابقات می‌شوند، این یک فرصت استثنایی است که خودی نشان دهند و بتوانند دل مردم را شاد کنند. پیش از این هم ما در شرایط سخت کارهای بزرگ انجام داده‌ایم و امیدوارم این بار هم چنین اتفاقی رخ دهد.»

دیدگاه

پاداش تیم ملی مصوب شد

یک میلیون دلار قلعه‌نویی یک میلیون دلار برای تمام کاروان

اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال در جلسه آخر خود به منظور ایجاد بمب انرژی برای صعود در جام جهانی و کسب نتایج مطلوب، با در نظر گرفتن تلاش اعضای تیم ملی از سرمربی گرفته تا تدارکات میزان پاداش‌های قبلی را افزایش دادند. بر این اساس پاداش تیم ملی بابت صعود به جام جهانی ۲۰۲۶ که حدود ۱۰ روز پیش توسط هیأت رئیسه فدراسیون برای مربیان، بازیکنان و سایر اعضای تیم معادل ۲۵۰ میلیارد تومان مشخص شده بود، بار دیگر افزایش یافت. حسب تقاضای برخی از دست‌اندرکاران تیم ملی و به‌منظور افزایش روحیه تیمی، هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال صبح یکشنبه دهم خردادماه باز هم تشکیل جلسه داد و این بار با موافقت اکثریت اعضا پاداش تعیین‌شده به رقم ۲ میلیون دلار (معادل ۳۵۰ میلیارد تومان) رسید.

گفته می‌شود یک میلیون دلار (معادل ۱۷۵ میلیارد تومان) به خاطر اخذ یکی از ۹ سهمیه آسیا در جام جهانی نصیب امیر قلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی می‌شود و یک میلیون دلار دیگر بین سایر مربیان، بازیکنان و اعضا توزیع خواهد شد.

باورنکردنی از مصر

۴۰۰ هزار دلار دریافتی از برزیل

تیم ملی مصر که یکی از حریفان ایران در جام جهانی به‌شمار می‌رود و طی دو روز اخیر تمریناتش را در آمریکا برگزار کرده، بامداد روز یکشنبه هفته آینده در دیداری تدارکاتی مقابل برزیل قرار می‌گیرد که از این بازی درآمدزایی خواهد داشت. مصطفی عزام، دبیرکل فدراسیون فوتبال مصر، در گفت‌وگویی عنوان کرد: «هرگونه هزینه مالی در فدراسیون تحت نظارت قبلی و بعدی قرار دارد و وزارت ورزش و جوانان نیز این بودجه را بررسی می‌کند. ما به‌صورت مستقل عمل نمی‌کنیم و همه نهادها در کنار فدراسیون حضور دارند.» او ادامه داد: «بودجه اعزام تیم ملی مصر کمتر از بودجه برخی کشورهای آفریقایی حاضر در جام جهانی است و تمام هزینه‌های آماده‌سازی تیم از سوی فیفا تأمین می‌شود، همچنین شرکت‌های حامی مالی نیز در این موضوع نقش دارند.» دبیرکل فدراسیون فوتبال مصر اضافه کرد: «ما برای برگزاری دیدار دوستانه با برزیل ۴۰۰ هزار دلار دریافت خواهیم کرد.» عزام تأکید کرد: «می‌خواهم به مردم اطمینان بدهم حتی یک پوند از جیب دولت یا بودجه عمومی خرج نشده است. تمام هزینه‌ها خارج از بودجه عمومی دولت و خارج از بودجه فدراسیون تأمین شده و این حمایت مستقیم فیفا بوده است که تاکنون ۲.۵ میلیون دلار به ما رسیده و برای این اردو هزینه می‌شود.»

تمیروف به جام جهانی نرسید

اوستون و رستم فیکس بودند

یک روز بعد از بازی با کانادا لیست نهایی ازبکستان برای جام جهانی اعلام شد که چهار بازیکن از فهرست اولیه ۳۰ نفره کنار گذاشته شدند. شرزود تمیروف، عمرعلی رحمانعلی‌اف، جسور جلال‌الدینوف و روسلان‌بک جیانوف نفراتی هستند که در نهایت از حضور در جام جهانی بازماندند. در این فهرست نام ستاره‌هایی مانند الدار شومورودوف، جلال‌الدین ماشاریپوف، عباس‌بک فیض‌الله‌اف، عبدالقادر خوسانوف و اوستون اورونوف دیده می‌شود. در این فهرست پرسپولیس و استقلال دو نماینده دارند. همچنین اودیل خامروبکف نیز از تراکتور حضور خواهد داشت. جالب اینکه بخشی از پاداش اوتکیر یوسوپوف گلر سابق فولاد هم به این باشگاه خواهد رسید.

گفتنی است تیم‌های ملی کانادا و ازبکستان بامداد دیروز در ورزشگاه کامن‌ولث شهر ادمونتون به مصاف یکدیگر رفتند که در نهایت با برتری ۲ بر صفر میزبان به پایان رسید.

در این دیدار اوستون اورونوف و رستم آشورماتوف در ترکیب اصلی حضور داشتند.

پیشگوی برزیلی: پرتغال قهرمان می‌شود

از نگاه «پیشگوی جام‌های جهانی»، جام امسال به کریستیانو رونالدو و هم‌تیمی‌هایش خواهد رسید. مایکل برونو که برزیلی است، مدعی است قهرمانان جام جهانی در سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ را به‌درستی پیش‌بینی کرده است. طبق پیش‌بینی او پرتغال قهرمان خواهد شد، اسپانیا نایب‌قهرمان می‌شود و برزیل نیز از دستیابی به ششمین قهرمانی خود بازخواهد ماند. به گفته مایکل این پیش‌بینی تازه‌ای نیست. او مدعی است از سال ۲۰۲۲ تاکنون، پرتغال را به‌عنوان قهرمان آینده جهان معرفی کرده است. این پیشگو همچنین یادآوری کرد که فرانسه را در جام جهانی ۲۰۲۲ تیمی دانسته بود که شکست دادنش دشوار خواهد بود، هرچند در پیش‌بینی قهرمانی برزیل در همان دوره اشتباه کرد. مایکل برونو گفت: «از سال ۲۰۲۲، تیم قهرمان دوره بعدی را اعلام کرده‌ام. از همان زمان تاکنون، همواره گفته‌ام که پرتغال قهرمان جهان خواهد شد.» از نظر او تیم‌های فرانسه، اسپانیا، انگلیس، آرژانتین، پرتغال و برزیل اصلی‌ترین تیم‌های جام جهانی پیش‌رو خواهند بود.